

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/122/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112203936
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2112203936.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci navrhovateľa: CETELEM SLOVENSKO, a.s., so sídlom Panenská 7, Bratislava, právne zastúpený: JUDr. Marek Czompoly, advokát, AK so sídlom Ventúrska 16, Bratislava, proti odporcom: 1. Z. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXXX/XX, O., 2. T. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXXX/XX, O., o zaplatenie 3.363,76 € s príslušenstvom, o odvolaní odporkyne v 1. rade proti rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 18C/69/2012 - 57 zo dňa 12. novembra 2012, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti lehoty na plnenie r u š í a
vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa zaviazal odporcov v 1. a 2. rade zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne sumu 3.363,76 eur spolu s 12,89% ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.300,08 eur od 04.11.2011 do zaplatenia a 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.363,76 eur od 01.01.2012 do zaplatenia a náhradu trov konania v sume 534,52 eur, to všetko do 15-tich dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2 písm. e/ zákona č. 258/2001 Z.z., § 35 ods. 1, § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, § 54 ods. 1, § 544 Občianskeho zákonníka, § 497, § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka, § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 10a Nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z., § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., § 120 ods. 1 O.s.p., keď na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že navrhovateľ si voči odporcom uplatňuje nároky vzniknuté mu z uzavretej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 18.05.2007 a to konkrétne zaplatenie sumy 3.363,76 eur pozostávajúcej z úverovej istiny vo výške 3.300,08 eur a sumy 63,78 eur titulom dlžných úrokov, poplatkov a poistnom. Predmetná zmluva má charakter spotrebiteľskej zmluvy a na jej základe navrhovateľ poskytol úver vo výške 6.638,78 eur. Odporcovia mali povinnosť počnúc dňom 15.06.2007 začať splácať poskytnutý úver mesačne v sume 138,58 eur. Odporcovia podmienky uzatvorenej zmluvy porušili, poskytnutý úver riadne nesplácali, z ktorého titulu dlhujú navrhovateľovi istinu v žalovanej výške. Z uvedených dôvodov bol návrh navrhovateľa dôvodný, preto súd jeho návrhu vyhovel a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia. Súd vyhovel aj návrhu v časti požadovaného úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 3.363,76 eur od 01.01.2012 do zaplatenia, keď ho považoval za dôvodný a mal preukázané, že došlo k platnému odstúpeniu od úverovej zmluvy, toto odstúpenie bolo odporkyne v 1. rade riadne doručené. Zároveň bolo odporkyne oznámené, že celý dlh sa stal splatným ku dňu 31.12.2011, čím sa odporcovia dňom 01.01.2012 dostali do omeškania. Súčasne súd priznal navrhovateľovi aj dohodnutý úrok z omeškania z dlžnej úverovej istiny, t.j. zo sumy 3.300,08 eur vo výške 12,89% ročne od 04.11.2011. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a priznal v konaní úspešnému navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 534,52 eur, ktorá pozostáva zo sumy 201,50 eur za zaplatený súdny poplatok a z trov právneho zastúpenia v sume 333,02 eur, ktorá predstavuje náhradu za prevzatie a prípravu zastúpenia dňa 25.01.2012 vo výške 131,13 eur, podanie návrhu zo dňa 02.02.2012 vo výške 131,13

eur, odmena advokáta spolu 262,26 eur + 2 x režijný paušál 7,63, t.j. spolu 15,26 eur a 20% DPH vo výške 55,50 eur.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podala v zákonnej lehote odvolanie odporkyňa v 1. rade a to v časti, v ktorej jej súd uložil povinnosť zaplatiť žalovanú istinu spolu s príslušenstvom v lehote 15-tich dní od právoplatnosti rozsudku. Vo svojom odvolaní uviedla, že je nezamestnaná, má 2 maloleté deti, o ktoré sa sama stará a nemá dostatok finančných prostriedkov na zaplatenie žalovanej istiny a žiadala o splátkový kalendár. Je si vedomá, že má dlh voči spoločnosti a bude ho splácať po 50,- eur mesačne.

K odvolaniu odporkyne v 1. rade zaslal vyjadrenie navrhovateľ, ktorý uviedol, že žiada, aby súd odvolanie odporkyne v 1. rade v zmysle § 218 ods. 1 písm. d/ O.s.p. odmietol, nakoľko v odvolaní odporkyňa v 1. rade neuviedla rozsah, v akom prvostupňové rozhodnutie napáda, v čom toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávne.

K odvolaniu odporkyne v 1. rade zaslal vyjadrenie odporca v 2. rade, ktorý uviedol, že je nezamestnaný a nemá z čoho splácať dlh voči navrhovateľovi. Je si vedomý dlhu, ktorý má jeho manželka, ale nakoľko spolu nežijú a nemá z čoho prispievať na domácnosť, nevlastní žiaden majetok, žiada o odpustenie peňalov.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba (§ 201 a § 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O.s.p.), prejednal vec postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), preskúmal rozsudok v napadnutej časti lehoty na plnenie, ako aj konanie mu predchádzajúce bez viazanosti rozsahom odvolania (§ 212 ods. 2 písm. c) O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie odporkyne v 1. rade je dôvodné, pretože rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 18C/69/2012 je zaplatenie sumy 3.363,76 eur spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 12,89% ročne zo sumy 3.300,08 eur od 04.11.2011 až do zaplatenia, úrokmi z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 3.363,76 eur od 01.01.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým bola odporcom v 1. a 2. rade uložená povinnosť zaplatiť sumu 3.363,76 eur spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 12,89% ročne zo sumy 3.300,08 eur od 04.11.2011 až do zaplatenia, úrokmi z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 3.363,76 eur od 01.01.2012 do zaplatenia v lehote 15 dní od právoplatnosti predmetného rozhodnutia.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ sa návrhom zo dňa 02.02.2012 doručeným súdu dňa 24.02.2012 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal odporcov v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu 3.363,76 eur spolu s úrokmi vo výške 12,89% ročne zo sumy 3.300,08 eur od 04.11.2011 do zaplatenia, úrokmi z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 3.363,76 eur od 01.01.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania titulom uzavretej Zmluvy o úvere zo dňa 18.05.2007, ktorú uzatvoril navrhovateľ ako veriteľ na jednej strane, s odporkyňou v 1. rade ako dlžníkom na druhej strane, keď obsahom úverovej zmluvy bol záväzok navrhovateľa poskytnúť odporkyňi klasický spotrebiteľský úver vo výške 200 tis. Sk, ktorý sa zaviazala splácať formou 72 mesačných splátok vo výške 4.175,- Sk so splatnosťou prvej splátky 15.06.2007. Okresný súd Trnava vydal dňa 7. marca 2012 platobný rozkaz č.k. 19Ro/23/2012 - 33, ktorým návrhu navrhovateľa vyhovel v celom rozsahu. Proti platobnému rozkazu podala odporkyňa v 1. rade v zákonnej lehote odpor, v ktorom uviedla, že je si vedomá svojho dlhu voči navrhovateľovi, avšak vzhľadom na svoju zlú sociálnu situáciu ho chce splácať v splátkach.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Citované ustanovenie upravuje všeobecnú lehotu na plnenie (3 dni), ktorá začína plynúť od právoplatnosti rozsudku. Súd môže tiež povoliť plnenie v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti

určí, pričom hľadiskami pre úvahu súdu, či má odporcovi, ktorého platobnú povinnosť určil, priznať výhodu splátok, bude najmä výška priznaného plnenia, platobná schopnosť odporcu, aj v konaní prejavená snaha o plnenie záväzku, možnosť navrhovateľa domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania a skutočnosť, či by prípadne zdržanie v plnení súdom ustanovenej povinnosti nedodržaním jednotlivých splátok nebolo v riešenom prípade vzhľadom na osobné pomery navrhovateľa príliš ťaživé.

Z odôvodnenia preskúmaného rozsudku je zrejmé, že prvostupňový súd sa vyššie popísaným zákonným ustanovením a žiadosťou odporkyne v 1. rade o splácanie žalovanej istiny v splátkach uvedenou už v odpore nezaoberal a ani ju následne nevyhodnotil, a teda neuviedol v samotnom rozhodnutí, prečo tieto splátky nepovolil.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým sa znemožní účastníkovi konania realizácia procesných práv, ktorú mu Občiansky súdny poriadok priznáva, pričom odňatie možnosti konať pred súdom je relevantné vtedy, ak išlo o postup nesprávny (uvažované z hľadiska zachovania postupu súdu určeného zákonom alebo ďalšími všeobecnými záväznými právnymi predpismi) a ak sa postup súdu prejavil v priebehu konania, a tiež pri rozhodovaní.

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania. Stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal, a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre (limity) zákonného rozhodnutia v zmysle citovaného § 157 ods. 2 O.s.p., pričom účastníkovi konania musí dať odpoveď na podstatné zásadné otázky a námietky spochybňujúce závery namietaného rozhodnutia v závažných a samotné rozhodnutie ovplyvňujúcich súvislostiach. Právo účastníka a povinnosť súdu na náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia vyplýva z potreby transparentnosti služby spravodlivosti, ktorá je esenciálnou náležitosťou každého rozhodnutia. Citované zákonné ustanovenie sa totiž chápe aj z hľadiska práv účastníka na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR, ktorého imanentnou súčasťou je aj právo na súdne konania spĺňajúce garancie spravodlivosti a toto ustanovenie treba vykladať a uplatňovať aj s ohľadom na príslušnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len ESĽP, porovnaj napr. rozsudok *Garciaruiz v Španielsko* z 21.1.1999) tak, že rozhodnutie súdu musí uviesť presvedčivé a dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené, rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí sa posúdiť vo svetle okolností každej veci. Judikatúra ESĽP teda nevyžaduje, aby na každý argument účastníka bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia, ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (*Georiadis c. Grécko* z 29.5.1997, *Higgins c. Francúzsko* z 19.2.1998). Ústavný súd Slovenskej republiky opakovane vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa článku 45 ods. 1 Ústavy a článku 36 ods. 1 Listiny je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu. Ústavný súd vo svojom uznesení z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04 vyslovil, že „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpovede na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia.“

Posúdiac odôvodnenie preskúmaného rozsudku podľa vyššie cit. ust. § 157 ods. 2 O.s.p. po zohľadnení jeho vyššie uvedeného výkladu je zrejmé, že prvostupňový súd sa ním dôsledne neriadil. Z odôvodnenia prvostupňového súdu s poukazom na vyššie uvedené nie je možné zistiť, na základe akých skutočností, úvah a myšlienkových postupov dospel súd k záveru, že u odporcov nie sú splnené zákonné podmienky na povolenie v zmysle ust. § 160 O.s.p..

S poukazom na vyššie uvedené zdôvodnenie keďže účastníkom konania bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f) O.s.p.), odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zrušil a podľa ods. 2 cit. ust. vec vrátil v zrušenom rozsahu súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Povinnosťou prvostupňového súdu v ďalšom konaní, riadiac sa právnym názorom odvolacieho súdu, ktorým je viazaný (§ 226 O.s.p.), bude opätovne vyhodnotiť naplnenie zákonných podmienok pre

povolenie splátok odporcom v 1. a 2. rade podľa ust. § 160 O.s.p. a následne vo veci opätovne rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodniť. Uvedené rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.